

Стъклени стени

Лили Иванова

20 януари 2024 г.

Твоите ръцѣ палѣтъ нощта,
трепетъ и страсть ще се случатъ, може би.
Моего „не“, твоего „да“ –
всичко това вѣроятно прѣдстои.

Разпилѣ докрай душата ми,
но дали ще си сѣдбата ми?

Може би днесъ, може би тукъ,
може би утрѣ призори,
може би съ тебъ, може би съ менъ
ще стане чудо.

Може би азъ, може би ти,
скрити задъ стъклени стени,
съ прѣплетени души,
пакъ ще сме чужди.

Може би днесъ, може би тукъ,
може би утрѣ призори,
може би съ тебъ, може би съ менъ
ще стане чудо.

Може би въ насъ тя ще стопи
тежките стъклени стени.
Ела, любовъ,
не искамъ друго!

Твоите ръцѣ палѣт нощта,
трепетъ и страсть ще се случатъ, може би.
Моего „не“, твоего „да“ –
всичко това вѣроятно прѣдстои.

Разпилѣ докрай душата ми,
но дали ще си сѣдбата ми?

Може би днесъ, може би тукъ,
може би утрѣ призори,
може би съ тебъ, може би с менъ
ще стане чудо.

Може би аз, може би ти,
скрити задъ стъклени стени,
с прѣплетени души,
пакъ ще сме чужди.

Може би днесъ, може би тукъ,
може би утрѣ призори,
може би съ тебъ, може би съ менъ
ще стане чудо.

Може би въ насъ тя ще стопи
тежкитѣ стъклени стени.
Ела, любовъ,
не искамъ друго!

Ела, любовъ,
не искамъ друго!